

[Tommy Dinesen]

ret langt på dette område – det har i hvert fald været fremme i et af de fagblade, DSB udgiver. Det er også sådan, det skal være. Det er ikke noget, der er kommet af sig selv, for selv om DSB er et statsligt foretagende, er det vel ikke en arbejdsgiver, der er så meget bedre end andre. Det, der er tale om her, er en pression, som også DSB har været udsat for. Og det er mange millioner kroner, de skal bruge på dette område.

Jeg vil i øvrigt gerne høre, om ministeren har noget kendskab til, hvorledes det går med et spørgsmål, der er blevet omtalt i sidste nummer af Sygeplejersken, nemlig hvorledes f.eks. pædagoger eller arbejdere efter 10–15 års forløb kan bevise, at de har fået asbestose af det arbejde, de har haft. Jeg synes, det er udmærket, at dette spørgsmål er rejst i Sygeplejersken.

Desuden vil jeg gerne høre ministerens mening om den praksis, der følges nogle steder, hvorefter man giver arbejdere, der siger nej til at arbejde med asbest, 5 ugers karantæne. Det gør man i medfør af lovgivningen nogle steder.

Jeg skal slutte med at sige, at vi kan stemme for den af Socialdemokratiet foreslåede dagsorden. Vi mener ganske vist, at den er meget teknisk, men vi går ud fra, at der er en grund til, at man har fremsat et så teknisk dagsordensforslag. Hr. Kaj Poulsen nævnte, at man har kunnet lave asbestfri bremses i Sverige. Hvis ministeren vil leve op til det, han sagde, da vi diskuterede arbejdsmiljø og vækst, mener vi også, det netop er på sådanne områder, at den danske industri bør gå ind og kan sælge noget af sin knowhow og måske derved bidrage til at forbedre arbejdsmiljøet.

Estrup (RV):

Det er ca. 10 måneder siden, vi i bred enighed vedtog det socialdemokratiske beslutningsforslag om et asbestfrit Danmark, som arbejdsministeren sagde. Det var faktisk et enigt Folketing med én undtagelse, nemlig en enkelt Fremskridtspartistemme, og det kan jo ikke undre så mange.

Det forslag, vi vedtog, var starten på noget, som der var meget stor enighed om, og jeg mindes endnu fra debatten, hvordan hr. Kaj Poulsen understregede, at forslaget på ingen måde var blevet udvandet af, at det nu

var blevet et bredt flertalsforslag, og at hr. Kaj Poulsen samtidig kaldte det et tiger-spring.

Jeg synes på den ene side, at Socialdemokratiet og måske også VS, som jo havde et forslag samtidig, bør have den ære, der ligger i, at de satte en proces i gang. Jeg synes på den anden side også, det ville klæde i hvert fald Socialdemokratiet så at deltage i den proces på en nogenlunde fornuftig måde fremover.

Forespørgslen i dag drejer sig om den handlingsplan, som blev lagt frem af arbejdsministeren i efteråret 1986. Handlingsplanen er fulgt op af to bekendtgørelser, og spørgsmålet i dag er vel først og fremmest, om handlingsplanen lever op til det, der lå i beslutningsforslaget.

Jeg synes, der indledningsvis er grund til her at gøre opmærksom på, at vi jo allerede før beslutningsforslaget havde en klar stilling til asbest, nemlig et i bekendtgørelsen knæsat klart forbud mod asbest og et ønske om hurtigst muligt at gennemføre det asbestfri arbejdsmiljø. Det, som var spørgsmålet dengang, og som vel også var baggrunden for beslutningsforslaget, var, hvordan vi kommer videre, hvordan vi får realiseret et totalstop. Det er nemlig ikke nemt uden videre at gennemføre et totalt forbud, for vi kommer med det samme ind i afvejninger: hvordan afvejer vi ønsket om asbestfri bremsebelægninger over for ønsket om en fortsat trafikssikkerhed? Hvordan afvejer vi ønsket om, at pakninger bliver asbestfri, over for ønsket om, at der ikke sker arbejdsulykker på grund af eksplosioner? Og hvordan sikrer vi retssikkerheden i forbindelse med målinger i arbejdsmiljøet, samtidig med at vi kommer ned på de lavest mulige grænseværdier? Det var disse spørgsmål, vi prøvede på at komme længere med i forbindelse med beslutningsforslaget.

Hvorfor har vi så fået forespørgslen i dag? Der kan være to grunde dertil: for det første, at der er kommet egentlige nye oplysninger. Det synes jeg ikke der er noget der tyder på. Hr. Kaj Poulsen henviste til eternitrapporten; man kan diskutere, hvor nyt det materiale er, men i hvert fald er det et spørgsmål, vi sådan set har afklaret, eftersom denne produktion og anvendelse også stopper for de store plader.

Den anden grund kan være tvivl om, hvorvidt arbejdsministeren har levet op til